

Scénář k nahrávce ze dne 18. 3. 2024

Miloslava Kořínková (*13. 12. 1946)

1. Miloslava Kořínková se narodila v blízkosti obce Zahrádka, kde strávila své dětství a dospívání. Se svou rodinou zažila vystěhování z důvodu vybudování vodního díla Švihov. Nyní žije v Humpolci a takto vzpomíná na dětství strávené v Zahrádce.

(...) Vyrůstala jsem s rodičema blízko Zahrádky, ani né kilometr od Zahrádky. Maminka s tatínkem měli hospodářství, takže jsme museli pomáhat. Lítili jsme jako všechny děti v baráku, po stráních. No a byly jsme vychováváni k práci.

2. Podle jejího vyprávění je možné představit si, jak vypadal jejich rodný dům a kdo v něm bydlel.

(...) Bylo to hospodářský stavení, dům do U, bylo obytný, stodola a hospodářský... No, už to byl takový lepší baráček, kde jsme vyrůstali s rodičema, prarodičema. Byly jsme čtyři sourozenci.

3. Překvapující bylo, že místní o stavbě vodního díla věděli již dlouho, a tak pro ně informace o vystěhování nebyla šokem.

(...) Rodiče o tom věděli, už se o tom mluvilo před válkou, před druhou světovou válkou, a to už s tím rodiče tak nějak počítali, že to přijde a pak to přišlo. Ze Zahrádky tam zůstal akorát jeden dům nahoře, teďka nad novou silnicí, jinak všichni museli odejít.

4. Miloslava na příkladu své rodiny vysvětlila, jak probíhalo vystěhování zahrádeckých rodin a jak se přehrada postupně plnila vodou. Vystěhování probíhalo v několika etapách, Zahrádečtí postupně odcházeli tam, kam chtěli.

(...) Tak ti museli odejít už v tý první etapě, protože ono se to tam začínalo zatápět, i když tam ještě voda nebyla, ale ti lidi museli odejít a postupně odcházeli a poslední odcházeli v tom sedmdesátý šestým roce. Někteří šli sem do Humpolce, někteří do Světlý, někteří šli do Ledče a někdo třeba odešel úplně.

5. Přestože si Miloslava Kořínková s manželem postupně vybudovali nový domov v Humpolci, stále se vracela pomáhat do rodného domu.

(...) I když jsme bydleli potom v Humpolci, tak jsme se furt vraceli domů a furt se dělalo, protože rodiče nikdy nebyli ve družstvě, takže jsme měli hospodářství a všechny pole kolem baráku, takže jsme museli chodit pomáhat.

6. Na život v Humpolci si mladá žena brzy zvykla, ale přesto se ráda do Zahrádky vrací nejen z citových důvodů, ale také proto, že rodina vysídlením neztratila pozemky, které k domu dříve patřily.

(...) Já jsem se tam vracela pořád, pořád a furt se tam vracíme.

Připravili žáci Základní školy Humpolec, Hálkova

Tobiáš Lojka, Dominik Kořínek, Zuzana Eiglová, Tereza Svobodová a Vojtěch Jirů

